

LINH CẢM – KHẢ NĂNG ĐẶC BIỆT CỦA NGƯỜI

Lê Minh Quang (Theo “Psychology Today”)

Trên thế giới không ít người có thể cảm nhận được tương lai của mình. Khả năng đặc biệt này theo như các nhà khoa học, là do họ đã thừa hưởng được một phần “di truyền” từ cha ông. Nếu để ý chúng ta không quá khó để nhận biết những người có khả năng như vậy.

Ví dụ như có những người thường xuyên chơi xổ số và luôn trúng số. Họ được xếp vào loại may mắn thường xuyên nhờ linh cảm đặc biệt của mình.

Cố thủ tướng Anh Winston Churchill là một trong những người nổi tiếng may mắn theo kiểu vậy. Hồi năm 1941, sau khi đi kiểm tra một khẩu đội pháo cao xạ, Churchill quay trở về xe của mình, nhưng bất ngờ lại từ chối ngồi vào chỗ viên sĩ quan tùy tùng đề nghị. Ông bỏ qua chiếc cửa trước đã mở và chui xuống hàng ghế đằng sau. Chẳng bao lâu, một quả bom đã nổ ngay phía trước chiếc xe, khiến viên sĩ quan tùy tùng ngồi hàng ghế trước bị tử vong. Về sau, Churchill quả quyết là trước khi vào xe, ông đã nghe thấy một giọng nói cảnh báo nguy hiểm nào đó. Lần khác, trong thời gian một trận ném bom của quân Đức, Churchill còn cứu mạng sống của cả đội ngũ nhân viên nhà bếp của mình. Ông đã ra lệnh cho tất cả phải xuống hầm trú ẩn, trước khi nhà bếp bị bom đánh trúng.

Nhà nghiên cứu các hiện tượng dị thường Vadim Chernobrov đã thu thập được cả một số lượng lớn những trường hợp may mắn đến khó tin trên: "Ví dụ điển hình nhất là trường hợp của thầy tu Monmoren. Ông ta đang cầu nguyện trong một ngôi đền và bỗng nhiên cảm thấy có một sự thôi thúc đổi chỗ đến mức không thể cưỡng lại. Ngay khi vừa chuyển chỗ, một viên đá to từ trên nóc nhà đã rơi đúng vào vị trí ông vừa ngồi"

Có không ít những câu chuyện liên quan đến linh cảm trước những tai nạn hàng không. *Như vận động viên quần vợt người Thụy Sĩ Mark Rosse cần phải bay từ New York về Genève vào ngày 3-9-1998. Nhưng anh ta đã trả lại vé vì dường như có một giọng nói vô hình nào đó từ bên trong ngăn cản không cho đi. Kết quả là chuyến bay đó của chiếc Boeing-747 đã bị vỡ tung khi rơi xuống Halifax, khiến toàn bộ hành khách tử nạn.*

Ngày 24-8 năm ngoái, đã có hai chuyến bay của Nga cất cánh từ sân bay Domodedovo đã bị nổ tung vì khủng bố. Một điều đặc biệt khiến mọi người phải chú ý là số hành khách thấp đến mức khác thường trong hai chuyến bay này: trên chiếc TU 134 tới Volgograd chỉ có 35 hành khách (tức là 50% chỗ ngồi), còn chiếc TU 154 tới Sochi chỉ có 46 người trên tổng số 180 ghế. Trong khi thời điểm đó đang là mùa đi nghỉ mát nên các chuyến bay thường kín chỗ. Các nhà nghiên cứu thường chú ý tới một chi tiết: trên các chuyến tàu hay gặp tai nạn, số hành khách thường ít hơn hẳn những chuyến bay thông thường. Chuyên gia xã hội học James Staunton của Mỹ đã phân tích tổng cộng 250 trường hợp tai nạn và đi đến kết luận: số hành khách trên những chuyến đi bất hạnh này chỉ chiếm trung bình 61%, trong khi những chuyến thông thường là 76% - sự khác biệt 15% này là một con số khổng lồ đối với lĩnh vực thống kê. Như vậy có nghĩa là một yếu tố gì đó đã giúp không ít người tránh khỏi những tai nạn đáng sợ. Nhưng vấn đề là yếu tố này thực chất là gì? Đó có thể coi là linh cảm hay không?

Khoa học đã có thuật ngữ gọi là "proscopia" dùng để chỉ một hiện tượng bí ẩn, hay khả năng cảm nhận về sự kiện chưa diễn ra, mà đôi khi còn nhìn thấy trước được chúng. *Mọi người hẳn vẫn còn nhớ Công nương Diana từng nói rằng, bà sẽ chết trong một tai nạn giao thông. Về khả năng đặc biệt này phải kể đến đạo diễn nổi tiếng Andrey Tarkovski của Nga. Ông đã từng tới Stockholm để tìm địa điểm cho một cảnh quay trong bộ phim "Lễ hiến sinh". Tarkovski đã dừng xe tại một khu vực của thành phố này nói: "Đây chính là địa điểm xảy ra thảm họa". Chỉ vài tháng sau, Thủ tướng Thụy Điển Olof Palmer bị ám sát ngay chính nơi đây. Còn khi quay bộ phim Stalker, ông đã chỉ thị*

cho người quay phải ghi hình từ lịch bị rơi xuống nước có đề ngày 28-12. Về sau, chính đạo diễn này đã chết vào đúng ngày này... Vậy đó có phải là sự trùng hợp ngẫu nhiên?

Nhà văn Steven King đã giải thích khả năng linh cảm này như là một giác quan mà cha ông ta đã từng có. Đối với chúng ta, nó gần như đã biến mất, do nền văn minh đã gần như tác động trực tiếp lên hết các giác quan - Chernobrov cho biết - Chỉ trong những trường hợp cực kỳ nguy cấp (tất nhiên là không phải ở tất cả mọi người) linh cảm này mới được khởi động lại. Đó như là một dạng du hành theo thời gian: con người khi cảm thấy mối đe dọa chết người trong tương lai sẽ gửi lại cho mình một tín hiệu cảnh báo về quá khứ”.

Nhưng nhà toán học Sergey Subanov lại lý giải hiện tượng này theo cách khác: "Tất nhiên là những trường hợp linh cảm như trên khiến mọi người phải mê hoặc. Nhưng ta cũng cần phải xem xét đến lý thuyết về xác suất. Trong cuộc sống của mỗi người, trung bình có tới vài chục ngàn ngày. Vì sao lại không thể có trong đó vài ngày "kỳ diệu" hay có những trùng hợp không thể tin nổi? Còn liên quan đến chuyện gặp may ư? Trên trái đất hiện đang có gần 6 tỉ người sinh sống. Trong số này, giả sử có khoảng 1 triệu người thường xuyên gặp may đi nữa, nhưng đó chỉ là một giọt nước trên biển (chiếm chưa đầy 0,2% dân số). Nhưng từng ấy trường hợp cũng khiến người ta phải nói và viết không bao giờ hết!".

***

Một câu chuyện có thật kể rằng Aléch là một nhân viên thuộc một trong những trường Đại học tổng hợp bang Ogeron (Mỹ). Một hôm anh ta ngồi ở nhà lau chùi thật kỹ khẩu súng ngắn với băng đạn chứa được 6 viên. Khẩu súng của anh ta hoạt động như sau. Mỗi lần ấn cò súng, một viên đạn được bắn đi, còn băng đạn sẽ tự quay và dịch chuyển viên tiếp theo lên nòng súng để sẵn sàng nhả đạn.

Để cẩn thận và an toàn, Aléch bao giờ cũng chỉ lắp 5 viên đạn vào hộp đạn và để kim hỏa hướng vào ô trống thứ sáu trong hộp đạn. Vào ngày hôm đó, khi lau súng, anh ta

rút hết 5 viên đạn để lên bàn. Sau khi lau súng xong, Aléch lắp đạn trở lại vào hộp đạn như thường lệ. Nhưng khi đến viên thứ năm, anh ta bỗng cảm thấy một nỗi lo lắng bất chợt ập đến và Aléch linh cảm thấy một hiểm nguy nào đó liên quan đến viên đạn thứ năm này. Aléch liền để lại viên đạn thứ năm đó lên bàn và không lắp nó vào hộp đạn. Còn kim hỏa vẫn hướng vào ô trống số 6 trong hộp đạn. Và lần này, trong hộp đạn có 2 ô trống: ô thứ 6 và ô thứ 5 bên cạnh.

Hai tuần sau đó, gia đình Aléch có một cuộc vui lớn với đông đủ quan khách, trong số đó có vợ chưa cưới của Aléch. Cuộc vui đang tiến triển thì bỗng nhiên có hai vị khách nốc quá nhiều rượu rồi tranh cãi nhau kịch liệt. Một trong hai người vợ lấy khẩu súng của chủ nhà treo trên tường và chĩa về phía đối thủ, nhưng ngay lúc đó người yêu của Aléch. Bỗng nhiên đi lại chặn ngang đường ngắm. Aléch nhảy chồm tới dùng thân mình che chắn cho người yêu. Một phát bóp cò vang lên khô gợn nhưng không có đạn. Một cú bóp cò thứ hai tiếp theo, nhưng kim hỏa cũng chỉ nhằm vào ô trống mà hai tuần trước đó Aléch đã không lắp đạn như thường lệ. Thế là mọi người kịp giằng lấy khẩu súng và Aléch thoát nạn.

Những trường hợp linh cảm thấy mỗi nguy hiểm như vậy cách xa nhau về thời gian không phải là hiếm và từ lâu đã được các nhà khoa học quan tâm nghiên cứu. Có nhiều cách giải thích hiện tượng này, nhưng xem ra có 3 cách có cơ sở nhất. Khi mỗi nguy hiểm được cảm thấy vài phút hoặc vài giây, có các tác nhân kích thích trong hệ thống nhận thức của con người liên phát tín hiệu báo động. Chúng ta không nhận thấy điều đó, nhưng bộ não ghi nhận được và khiến chúng ta né tránh không có ý thức. Phương án thứ hai: Những linh cảm tương tự xuất hiện trong chúng ta không hiếm, nhưng chúng ta chỉ nhận thấy khi sự việc đã bỗng nhiên nhớ lại những tín hiệu đã từng báo động cho mình nhưng không để ý.

Tuy nhiên, nhà tâm lý học Đin Râyđin ở Anh cho rằng con người chúng ta thực sự có giác quan thứ sáu, nhiều khi cứu chúng ta thoát nạn. Ông đã tiến hành một loạt thí nghiệm chứng tỏ linh cảm là có thật. Những người thí nghiệm được ngồi trước một màn hình trên đó chương trình máy tính điều khiển để thể hiện ngẫu nhiên các bức ảnh khác

nhau. Một số bức có tính vô hại như cảnh vật tĩnh lặng, một số bức khác có tính rùng rợn gây cảm giác sợ hãi như cảnh các con rắn độc hoặc bò cạp độc. Các bức ảnh hiện ra trong vòng 3 giây. Khoảng lặng giữa các bức ảnh là 8 giây. Trong quá trình thí nghiệm, các chuyên gia đo điện trở của da và áp lực của dòng máu. Thí nghiệm được tiến hành trong một căn buồng cách ly, không có mặt các chuyên gia ở đó. Kết quả thí nghiệm ban đầu thoát nhìn thì không có gì đáng ngạc nhiên: Khi các bức ảnh rùng rợn xuất hiện thì các đường cong phản ánh trạng thái sinh lý của cơ thể có đột biến. Còn khi xem các bức ảnh tĩnh lặng thì các đường cong cũng điều hòa. Nhưng nếu xem kỹ một chút thì thấy ngay một hiện tượng rất thú vị: Ngay trước khi xuất hiện các bức ảnh rùng rợn khoảng 2 giây, các chỉ số trạng thái tâm lý bỗng tăng vọt. Nghĩa là cơ thể con người đã phản xạ từ trước đối với các sự kiện. Thí dụ, điện trở của da tăng vọt, chứng tỏ cơ thể đã phản xạ sinh lý sớm trước 2 giây so với thời điểm xuất hiện các bức ảnh có nội dung gây cảm xúc sợ hãi.

Theo nhận xét của Tiến sĩ Râyđin, kết quả thí nghiệm chứng tỏ con người chúng ta đã cảm nhận được từ trước đối với các biến cố và mạch bảo chúng ta ở mức độ tâm lý xúc cảm. Râyđin là một chuyên gia ngoại cảm đã từng tiến hành các thí nghiệm tương tự từ năm 1993. Hồi đó, ông đã nghiên cứu hiện tượng con người cảm thấy ai đó đang ngắm nhìn mình từ phía sau. Trong hai căn phòng cách nhau 8m và được nối với nhau bằng một hệ thống vô tuyến truyền hình, người ta bố trí người được thí nghiệm và chuyên gia thí nghiệm. Thông qua Camera vô tuyến, chuyên gia thí nghiệm có thể trông thấy người được thí nghiệm ở phòng bên kia, nhưng người đó không hề biết là đang có ai đó đang nhìn mình. Thế mà, vào các thời điểm người đó "bị ngắm" thì họ đều cảm thấy được "một cái gì đó" khác lạ. Nói chính xác hơn là anh ta không cảm thấy gì, nhưng điện trở của da anh ta bỗng nhiên thay đổi một khi chuyên gia thí nghiệm ngắm nhìn anh ta qua Camera vô tuyến.

Các chuyên gia đi đến câu hỏi rất quan trọng: Nếu như hai người cách xa nhau trong không gian có thể cảm nhận được nhau qua "giác quan thứ sáu". Vậy thì họ có thể cảm nhận được nhau qua khoảng cách thời gian được không? Liệu con người có thể cảm

nhận được các tín hiệu từ tương lai của chính mình gửi đến, giống như Aléch cảm nhận được mối nguy hiểm đang đe dọa tính mạng anh sau đó 2 tuần? Chính từ ý nghĩ đó mà Râyđin đã tổ chức thí nghiệm với các bức ảnh. Các thí nghiệm tương tự cũng được các nhà khoa học ở Hà Lan và Đức tiến hành thành công với kết quả tương tự.

Bản thân Râyđin chưa hoàn toàn khẳng định chắc chắn có linh cảm đối với các nguy cơ đe dọa con người trong tương lai. Theo ông, các kết quả này cần được tiến hành lặp lại trên toàn thế giới, trong hàng trăm phòng thí nghiệm. Lúc đó mới có thể đưa ra kết luận cuối cùng. Các thí nghiệm ngoại cảm đầu tiên được tiến hành cách đây gần 150 năm. Trong suốt thời gian đó đã có nhiều thí nghiệm chứng tỏ có ngoại cảm và khả năng thấu thị. Nếu các thí nghiệm tiếp tục được tiến hành thành công thì các kết luận có thể làm rung chuyển nền tảng của triết học và khoa học hiện đại, và cũng rất có ích lợi trong cuộc sống hàng ngày. Từ trước tới nay, ta vẫn quan niệm tương lai không thể tác động vào quá khứ, quy luật nhân quả không thể tác động ngược trở lại. Nhưng nếu như không phải như thế thì chúng ta buộc phải xem xét lại tất cả các tiền đề của khoa học.